

Adevaratul scop al rugaciuni, cap. 10

Rugaciunile, inchinaciunea, taratul pe genunchi si milostenia sunt cele mai importante pozitii si stari ale robului care cere indurare de la stafia care ii coordoneaza viata. Nu te poti numi crestin daca nu practici aceste umilitoare invataminte care, dupa religie, te fac sa devii un om “spiritual”. Pe langa faptul ca absolut nimeni nu practica ceea ce scrie cu adevarat in Biblie, acestea au in realitate un cu totul alt scop decat ceea ce canta biserica in urechile surde ale norodului.

Sunt persoane care nu apartin nici unei religii dar care, in momentul in care sunt infranti de vreo durere, se ingenunchiaza si incep sa se roage cu multa ardoare la stafii, pentru a interveni in viata lor. Credinciosii spun fericiti, ca in sfarsit acea persoana a luat-o pe calea cea buna fiindca doar dumnezeu este in stare sa aiba grija de om, iar acesta isi da seama de aceste lucruri numai cand da de greu. Pornind de la aceste refrene care de milenii sunt repetate din generatie in generatie, omul a ajuns sa creada ca intr-adevar el este un vierme care se taraste pe pamant tot din vointa domnului, pentru ca daca acesta nu ar vrea, nu ar putea face nici atat. Cu alte cuvinte, dupa ei, omul este un papa lapte pe care l-a intrecut orice animal al acestui pamant, care nu se roaga la nimic, nu munceste, nu seamana, ci doar culege si alege ceea ce mama natura ii da fara sa ii ceara nimic in schimb.

Pentru biserica, in fiecare zi este o sarbatoare in care trebuie sa se pomeneasca cate un sfant creat de ea insasi, dar nu pentru ca acea persoana ridicata la rangul de sfant ar fi fost altfel decat oricare alt om, ci pentru ca armata crestinilor vin sa isi goleasca buzunarele in speranta ca o vor duce mai bine. Nici un sfant nu a facut miracole in timpul vietii, pentru ca daca ar fi fost asa, istoricii, oamenii de cultura sau gloata insasi si-ar fi amintit de ei. Toti sfintii au facut miracole doar dupa ce au murit, iar despre ele stie doar biserica, care raspandeste in randurile omului simplu, cele mai fantastice si imposibile puteri pe care nici un om viu nu le-ar putea avea, daramite un schelet sau o mumie umana. Aceste adevaruri nu sunt importante pentru norod atata timp cat credinta se impune prin vorbe, nu prin cercetari sau studii. Dictionul dupa care trebuie sa te ghidezi este:”crede si nu cerceta!”.

A parte faptul ca nu rugaciunile, oricate ar fi ele de multe sau de dese nu te fac sa devii mai bun, nici nu te poarta in ceruri si nici nu te ajuta sa ti se ierte pacatele, tot asa nici comportamentul fatarnic si ipocrit nu te ajuta sa devii om. Romania este o tara de ingenunchiati care se complac din ce in ce mai mult in pozitia patrupedelor

datorita lipsei de informatie, de cultura, de mandrie, de demnitate. Toti se bat cu pumnii in piept ca stiu scriptura si apara o stafie, dar habar nu au ce scrie in ea. Dusul acesta la biserica unde ti se spala creierul, mintea si gandurile, ii transforma zi de zi in sclavi taratori care cred balivernele celor care au nevoie de bani si nu au scrupule pentru a-i obtine pe spinarea lor. Popii si bisericile lor care au devenit palate regale, cer cu nerusinare pomana de la oricine pentru a trai in lux orbitor sub privirile oarbe si tampe ale celor care merg acolo.

Acum 2000 de ani, cand s-au inventat religiile, bisericile zidite nu au existat deoarece in acele vremuri biserica era de fapt adunarea oamenilor, de la care vine renumita expresie “nu mai faceti bisericate” care se refera la grupurile de persoane care se desprind dintr-o adunare. Inventarea bisericilor este o gaselnita care nu are mai mult de cateva sute de ani, iar atunci acestea erau doar vreo troita sau o camaruta unde burtosul in rochie neagra isi tinea uneltele. Iata cum povatuieste Biblia sa se faca rugaciunile catre seful din aer: Matei 6/5-8 “Cand va rugati, sa nu fiti ca fatarnicii, carora le place sa se roage stand in picioare in sinagogi si la colturile ulitelor, pentru ca sa fie vazuti de oameni. Adevarat va spun ca si-au luat rasplata. Ci tu, **cand te rogi, intra in odaita ta, incuie-ti usa si roaga-te** Tatalui tau, care este in ascuns; si Tatal tau, care vede in ascuns, iti va rasplati. Cand va rugati, sa nu bolborositi aceleasi vorbe, ca paganii, carora li se pare ca, daca spun o multime de vorbe, vor fi ascultati. Sa nu va asemanati cu ei; caci Tatal vostru stie de ce aveti trebuinta, mai inainte ca sa-I cereti voi.”

O alta uzanta care vine din traditiile getilor, nicidecum din obiceiurile bisericesti, este facutul pomenilor pentru morti si tot in aceasta categorie intra si milostenia care trebuie facuta catre persoane nevoiase. Degeaba va chinuiti sa faceti pomeni si sa le impartiti intre rude, neamuri si cunostinte alungand de la masa sarmanii, nevoiasii, slutii si orbii. Scopul pomenilor si al milosteniilor trebuie sa se indrepte catre ei, pentru ca acestia nu va pot da niciodata ceva inapoi. Daca insa chemati in locul lor oamenii bogati, rudele si prietenii, acestia va vor chema si ei sa va ofere mancaruri copioase, prin care opera voastra de bine se anuleaza fiindca ati fost rasplatiti de cei care au primit de la voi.

Matei 6/2-4 “Tu, dar, cand faci milostenie, nu suna cu trambita inaintea ta, cum fac fatarnicii, in sinagogi si in ulite, pentru ca sa fie slaviti de oameni. Adevarat va spun ca si-au luat rasplata. **Ci tu, cand faci milostenie, sa nu stie stanga ta ce face dreapta**, pentru ca milostenia ta sa fie facuta in ascuns; si Tatal tau, care vede in ascuns, iti va rasplati. “

Luca 14/12-14 “Zis-a și celui ce-L chemase: Ci Când faci prânz sau cină, nu chema pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe rudele tale, nici vecinii bogați, ca nu cumva să te cheme și ei, la rândul lor, pe tine, și să-ți fie ca răsplată., **Ci când faci un ospăț, cheamă pe săraci, pe neputincioși, pe șchiopi, pe orbi, Și fericit vei fi că nu pot să-ți răsplătească.**”

Luca 21/1-4 “Și privind, a văzut pe cei bogați, aruncând darurile lor în vistieria templului. Și a văzut și pe o văduvă săracă, aruncând acolo doi bani. Și a zis: Adevărat **vă spun că această văduvă săracă a aruncat mai mult decât toți.** Căci toți aceștia din prisosul lor au aruncat la daruri, aceasta însă din sărăcia ei a aruncat tot ce avea pentru viață.”

Adevarul este ca atunci cand dai ceva celui care nu are, nu trebuie sa te lauzi cu darul tau care trebuie facut din suflet, nu pentru fala. Sunt oameni care dau cu mare greutate cate ceva, apoi se lauda, desi dau ceea ce le ramane, iar darul lor este facut in fata multimii astfel incat sa fie vazuti de toti. Cand le vine randul sa nu mai aiba nimic, nimeni nu se duce sa le dea cate ceva, iar ei sunt ofensati si nedumiriti. Necontenit se intreaba cum de este posibil sa fie tratati asa, pentru ca ei cand aveau dadeau la toti cei nevoiasi cate ceva. Cand dai ceva trebuie sa il dai din suflet, iar cand dai din suflet, dai tot ce este mai bun si mai frumos pentru ca scopul tau nu este sa ii arati altuia ce bun si darnic esti, ci sa il ajuti atat cat poti pe cel care este la ananghie. Pasajele de mai sus sunt sfaturi care te ajutra sa te comporti cu omenie si bunatate. Femeia nevoiasa este exemplul cel mai bun pentru a intelege ca a darui inseamna sa dai totul fara sa te gandesti la consecinte, deoarece ce ai dat din suflet, se intoarce la tine inzecit.

Popii cheama lumea in biserici ca sa asculte ceea ce ei citesc pentru a impune omului legile, numai ca Biblia spune ca invatamintele acestea nu trebuiesc nici ascultate nici invatate in biserica Deuteronomul 6 / 6-9 “Cuvintele acestea, pe care ti le spun eu astăzi, **să le ai în inima ta și în sufletul tău; Să le sădești în fiii tăi și să vorbești de ele când șezi în casa ta, când mergi pe cale, când te culci și când te scoli.** Să le legi ca semn la mână și să le ai ca pe o tăbliță pe fruntea ta. Să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale.” Eremia 31/33 “Dar iată legământul pe care-l voi încheia cu casa lui Israel, după zilele acela, zice Domnul: **Voi pune legea Mea înăuntrul lor și pe inimile lor voi scrie** și le voi fi Dumnezeu.” Ioan 4 / 19 “Femeia I-a zis (lui Isus): Doamne, văd că Tu ești prooroc. Părinții noștri s-au închinat pe acest munte, iar voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să ne închinăm. Și Iisus i-a zis: Femeie, crede-Mă că **vine ceasul când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui.**”

Ca sa fii om, trebuie sa ai omenia, bunatatea si intelegerea in inima, inaintul tau pentru ca nu rugaciunea si milostenia te fac sa devii om, ci omenia te face sa fii bun si darnic. Crestinilor le e mai lesne sa creada fara sa cerceteze si este mai bine sa dea bani pentru a fi mereu altul cel care face treaba pe care trebuie sa o faca singuri. Ca sa intelegi ce e scris in Biblie trebuie sa citesti, iar apoi sa incepi sa iti pui intrebari, sa vorbești cu altii care au citit si ei, astfel, incat sa ajungi sa studiezi cu adevarat totul. Atunci, nu o sa mai iei de buna ce zic popii si nu vei mai crede nimic pana nu cercetezi singur.

Toate aceste legi si invataminte care la inceput trebuiau transmise din tata in fiu, asa cum ne spune Deuteronomul, vor fi puse apoi inaintul omului, pe inimile lor, cum scrie Eremia. A fi corect, cinstit, demn, bun, nu tine de legi sau decrete ci de constiinta care te mustra pentru orice gand sumbru ti-ar trece prin minte. Nu legea te face sa fii om, ci constiinta care este dumnezeul interior al fiecaruia. Acest lucru insemna ca omul nu are nevoie de stafi ca sa poata sa isi faca viata asa cum vrea, la fel cum nu are nevoie nici de legi ca sa poata sa manifeste si in afara bunatatea din interiorul sau. Din aceasta cauza rugaciunile nu isi mai au rostul, pentru ca omul se manifesta cu adevarata sa conditie umana. Romani 2/14-15 “Cand Neamurile (cei care nu erau evrei), macar ca n-au lege, fac din fire lucrurile Legii, prin aceasta ei, care n-au o lege, isi sunt singuri lege; **si ei dovedesc ca lucrarea Legii este scrisa in inimile lor; fiindca despre lucrarea aceasta marturiseste cugetul lor si gandurile lor, care sau se invinovatesc sau se dezvinovatesc intre ele.**”

In paragraful in care femeia samariteana vorbeste cu Isus la fantana lui Iacov, ea il intreaba care ar fi cel mai bun loc pentru a te ruga. Samaritenii adica palestinienii, se rugau pe renumitul munte Garizim, locul lor cel sfant, in care s-au rasculat impotriva evreilor. Evreii insa, spuneau ca locul cel mai sfant unde trebuie sa te rogi este templul din Ierusalim care, asa cum se stie, este templul lui YHWH sau Iehova, adica dumnezeul biblic. Isus insa ii spune ca nu va mai exista nici un loc unde sa iti indoi genunchii pentru ca nu va mai fi nevoie, din moment ce omul va intelege ca stiinta si cunostinta este in interiorul sau.

Vedeti voi, omul le are din principiu pe toate numai ca cineva, o sa vedem cine si de ce, l-a facut sa creada ca el este doar tarana care nu este vrednica de nimic. Omului i se spune de milenii ca nu este decat o frunza in vant, ca nu are putere sa faca nimic, ca pasii lui trebuiesc calauziti de forte nevazute fiindca altfel nu ar sta in picioare. Scopul acestor ordinare minciuni este de a-l face sa se simta inferior, sa poata fi controlat, sa poata fi indreptat de catre altul catre propriile interese fara ca sa isi dea seama de asta. Legile firii au fost inlocuite si mutilate de porunci cu care se fabrica robii, iar toate au fost facute de oameni pentru a stapani alti oameni.

Crestinii cred ca daca merg la biserica ca sa platesca acatiste sau sa dea bani in cutia milei isi sterg toate pacatele, iar cu cat banii sunt mai multi cu atat mai multe puncte albe vor avea din partea domnului. Imi pare rau ca va dezamagesc, dar nu asa se implineste ceea ce scrie in Biblie, ci prin fapte. Poti sa platesti cu case si palate, dar nu se pune decat ceea ce faci, ce gandesti si cum te comporți. Nu exista nici un fel de compromis, dar daca asa va place sa credeti, va inselati amarnic. Matei 7/ 21” Nu oricine Îmi zice: Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerurilor, **ci cel ce face voia Tatălui Meu** Celui din ceruri.” Matei 6/1 “**Luați aminte ca faptele dreptății voastre să nu le faceți înaintea oamenilor** ca să fiți văzuți de ei; altfel nu veți avea plată de la Tatăl vostru Cel din ceruri.”

Romani 2/17-22 “17. Tu, care te numesti iudeu, care te rezemi pe o Lege, care te lauzi cu Dumnezeu tau, care cunosti voia Lui, **care stii sa faci deosebire intre lucruri, pentru ca esti invatat de Lege**; tu, care te magulesti ca esti calauza orbilor, lumina celor ce sunt in intuneric, povatuitorul celor fara minte, invatatorul celor nestiutori, pentru ca in Lege ai dreptarul cunostintei depline si al adevarului; tu deci, care inveti pe altii, pe tine insuti nu te inveti? Tu, care propovaduiesti: "Sa nu furi", furi? Tu care zici: "Sa nu preacurvesti", preacurvesti? “ Ioan 5/39 “Cercetați Scripturile, că socotiți că în ele aveți viață veșnică.” Matei 15/3 si 6 “Iar El, răspunzând, le-a zis: **De ce și voi călcați porunca lui Dumnezeu pentru datina voastră?**” “.... și ați desființat cuvântul lui Dumnezeu pentru datina voastră.”

In biserica te poti inchina la orice. Icoane cu fecioare negre, fecioare albe, cu prunci sau fara prunci, sfinti, cadavre mumificate, popi ridicati la rang de sfinti, statui, lemne in forma de cruce, nu lipseste nimic. Biserica este plina de icoane, sfinti si moaste la fel cum era panteonul grec de zei si la fel cum erau templele de idoli. Idolatria este una dintre ultimile gaselnite, iar populatia este din ce in ce mai afectiunata de aceste adulari a tot felul de ciolane moarte pentru care isi cheltuie ultimii bani. Ei fac orice pentru a fi in primele randuri la lins un lemn, o pictura sau vreun modular mumificat. Aceasta terfeleala a demnitatii, a bunului simt si a gandirii este alimentata de popi, de mass media care incurajeaza astfel de ritualuri dar si de multi oameni. Sunt multi care cred ca aceste obiecte facatoare de bani le-au schimbat viata. Ok, dar unde scrie in Biblie asa ceva?

Matei 4/10 “Atunci Iisus i-a zis: Piei, satano, căci scris este: **"Domnului Dumnezeului tău să te închini și Lui singur să-I slujești"**.

Faptele apostolilor 10/25 “Și când a fost să intre Petru, Corneliu, întâmpinându-l, i s-a închinat, căzând la picioarele lui. Iar **Petru l-a ridicat, zicându-i: Scoală-te. Și eu sunt om**”

Apocalipsa 22/8- 9“Și eu, Ioan, sunt cel ce am văzut și am auzit acestea, iar când am auzit și am văzut, am căzut să mă închin înaintea picioarelor îngerului care mi-a arătat acestea. Și el mi-a zis: Vezi să nu faci aceasta! **Căci sunt împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi**, proorocii, și cu cei ce păstrează cuvintele cărții acesteia. **Lui Dumnezeu închină-te!”**

Deuteronomul 4 /15-19“Țineți dar bine minte că în ziua aceea, când Domnul v-a grăit din mijlocul focului, de pe muntele Horeb, n-ați văzut nici un chip. Să nu greșiți dar și să nu vă faceți chipuri cioplite, **sau închipuiri ale vreunui idol, care să înfățișeze bărbat sau femeie**, Sau închipuirea vreunui dobitoc de pe pământ, sau închipuirea vreunei păsări ce zboară sub cer, Sau închipuirea vreunei jivine, ce se târăște pe pământ, sau închipuirea vreunui pește din apă, de sub pământ; Sau, privind la cer și văzând soarele, luna, stelele și toată oștirea cerului, să nu te lași amăgit ca să te închini lor, nici să le slujești, pentru că Domnul Dumnezeul tău le-a lăsat pentru toate popoarele de sub cer.”

Deuteronomul 5 / 8-9 “**Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a celor ce sunt sus în cer, sau jos pe pământ, sau în apă și sub pământ. Să, nu te închini lor, nici să le slujești**, căci Eu Domnul Dumnezeul tău.”

Romanii 1 / 22-25 “S-au falit ca sunt intelepti, si au innebunit; si au schimbat slava Dumnezeului nemuritor **intr-o icoana care seamana cu omul muritor**, pasari, dobitoace cu patru picioare si taratoare. De aceea, Dumnezeu i-a lasat prada necuratiei, sa urmeze poftele inimilor lor; asa ca isi necinstesc singuri trupurile; caci au schimbat in minciuna adevarul lui Dumnezeu si au slujit **si s-au inchinat fapturii in locul Facatorului**, care este binecuvantat in veci! Amin. “

Ati vazut ce scrie in scriptura oameni fara cap si coloana vertebrala?? Nici Petru si nici ingerii nu au acceptat ca omul sa li se inchine? Ati vazut ca nu ai voie sa iti faci chip cioplit si nimic care sa semene cu femeie sau barbat sau cu vreo vietuitoare de pe pamant si apa, sau cu stelele cerului? Nu trebuie sa fie facute icoane care seamana cu omul muritor, ca sa te inchini la ele pentru ca nu te poti inchina creatiei. Va duceti ca oile fara cap sa va dirijeze draci in fuste negre care fac voia printului intunecat al acestei lumi.

Toate aceste idolatrii si toate aceste obiceiuri sunt inventate tot de popii care nu se mai satura de lux si de bani. Acesti carturari si farisei de care vorbeste paragraful de mai jos sunt de fapt popii acelor vremuri care se numeau rabini, asa cum se numesc de fapt si astazi la evrei. Ei sunt cei care pierd sufletul tuturor celor care cu voie sau fara voie merg sa ii asculte.

Matei 23/2- “Zicând: Cărturarii și fariseii au șezut în scaunul lui Moise; Deci toate câte vă vor zice vouă, faceți-le și păziți-le; dar după faptele lor nu faceți, că ei zic, dar nu fac. **Că leagă sarcini grele și cu anevoie de purtat și le pun pe umerii oamenilor, iar ei nici cu degetul nu voiesc să le miște.** Toate faptele lor le fac ca să fie priviți de oameni; căci își lătesc filacteriile și își măresc ciucurii de pe poale. Și le place să stea în capul mesei la ospete și în băncile dintâi, în sinagogi, Și să li se plece lumea în piețe și să fie numiți de oameni: Rabi. Voi însă să nu vă numiți rabi, că unul este Învățătorul vostru: Hristos, iar voi toți sunteți frați. Și tată al vostru să nu numiți pe pământ, că Tatăl vostru unul este, Cel din ceruri. Nici învățători să nu vă numiți, că Învățătorul vostru este unul: Hristos. **Și care este mai mare între voi să fie slujitorul vostru.** Cine se va înălța pe sine se va smeri, și cine se va smeri pe sine se va înălța. Vai vouă, **cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că închideți împărăția cerurilor înaintea oamenilor; că voi nu intrați, și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați.** Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că mâncați casele văduvelor și cu fățarnicie vă rugați îndelung; pentru aceasta mai multă osândă veți lua. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! **Că înconjurați marea și uscatul ca să faceți un ucenic, și dacă l-ați făcut, îl faceți fiu al gheenei și îndoit decât voi.** Vai vouă, călăuze oarbe.....”

Popii împreună cu religia și biserica lor sunt cei care nu au interes ca omul să atingă înaltimile spiritualității pe care le avea odinioară, ci vor doar să îl domine. E inutil să spuneți că sunt și popi buni. Nu poți să fii bun și să fii popa, pentru că omul bun nu minte lumea de dragul unui serviciu de nabab. Nu poți să slujești la doi stăpâni. Matei 6/24 “**Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi și pe celălalt îl va disprețui;** nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui mamona.” Adevăratele cunoscute spirituale au fost ascunse, falsificate și substituite de ei astfel încât nimeni să nu le poată dobândi dacă nu casca bine ochii și nu își ascute bine urechile ca să le poată descoperi singur.

Această condiție de umilinta, de milogeala pe care popii o considera un gest de devotament, de ascultare sunt de fapt gesturile sclavului față de stăpân. Rugăciunile cu care te plângi la stăpân au la bază ceva foarte mareț care a fost schimbat pentru a deveni rob. În antichitate când legea nu exista, așa cum ne spune Biblia, exista liberul arbitru care nu avea nici reguli nici legi. Bunătatea și voia bună erau peste tot și nimeni nu se ducea să distorba pe altul fără să îi ceară permisiunea de a fi lăsat să îl admire. Acest gest de politete și respect a fost schimbat cu această stare de umilinta față de o singură entitate care se crede stăpânul absolut. Din aceste frumoase gesturi antice, astăzi doar popoarele sărace

mai conserva aceste obiceiuri de respect pentru Natura si pentru tot ce ne inconjoara.

Sa va dau un exemplu. In indepartata Africa creste un pom particular, o ramasita a ultimilor uluitori copaci care faceau parte din natura altor lumi demult apuse. Se numeste Baobab. Varsata sa poate ajunge pana la 5000 de ani, grosimea la 5-10 m si inaltimea la 50-60 de metri. Arborigenii il numesc copacul farmacie pentru ca fiecare particica a sa are proprietati curative de exceptie. Poate inmagazina o cantitate de pana la 3000-4500 l de apa necesara pentru perioada secetoasa. Frunzele, florile si fructele sale sunt importante pentru comunitatile de bastinasi care au norocul sa aiba in prejma satelor lor un astfel de copac. Fructul de baobab are un gust usor acidulat si este foarte placut. Seminte sale se pot consuma prajite inlocuind cu succes cafeaua sau daca se preseaza se obtine un minunat ulei alimentar. Din pulpa fructellor proaspete sau uscate, amestecte cu apa, se face un suc racoritor delicios. Proprietatile fructului babobabului sunt multiple pe langa continutul ridicat de vitamina C, au si o cantitate mare de calciu care fac sa scada nivelul glicemiei. Ei bine, ca sa poata recolta flori, fructe sau seminte din acest minunat copac antic, bastinasii fac un adevarat ritual in care ii cer voie copacului sa le dea minunatele sale produse.

Multora le va veni sa rada la auzul acestor cuvinte pentru ca ei nu stiu ca tot ce exista pe aceasta minunata planeta este viata care trebuie respectata, nu vandalizata, distrusa, ucisa pana la disparitia ei totala. Aceste rugaminti adresate altuia cu respectul cuvenit, au fost transformate de popi in rugaciuni la stafii si stat in 4 labe, dar scopul adevarat al rugaciunilor este cu totul altul.

Omul se poate conduce si ghida singur, fara nici un fel de ajutor de la nimeni. De fapt, acest lucru se vede de 2000 de ani peste tot in lume. Nu stafia te vindeca, ci medicul la care te duci, nu stafia te scoate din impas ci prietenii sau rudele la care apelezi, nu stafia iti decide soarta, ci tu singur prin faptele si deciziile pe care le iei. Cu toate acestea, biserica a convins umanitatea, ca aceste situatii, sunt de fapt ajutoare pe care stafia le face celui care cere ajutor altor oameni. Astfel au inventat sloganul “dumne-zeu se manifesta prin oameni”. Desi sunt cei din jurul omului cei care l-au ajutat, persoana in cauza, merge sa multumesca stafiei pentru aceste privilegii. Pai daca aceasta stafie ar fi facut cu adevarat ceva, atunci cel cu probleme ar fi trebuit doar sa se roage, iar stafia ori il ajuta asa, ca prin magie, ori nu l-ar fi pus in situatii dezastruoase. Un alt mizerabil dicton al religiei, este ca omul trebuie sa sufere, sa se chinuie, sa fie indurerat pentru a avea viata vesnica si fericirea care il asteapta in mod normal. Ei bine, toate aceste aspecte au un cu totul alt scop.

Daca ar exista un spirit bun, acesta nu va ajuta niciodata pe nimeni, indiferent de tipul de ajutor care i s-ar cere. Aceasta decizie este de fapt o lege universala nescrisa, valabila in orice dimensiune si lume, pentru ca cel care te ajuta nu vrea binele tau, ci pe al lui. Cand un spirit te ajuta, el te opreste din evolutie, el tine creatia pe loc, pentru ca omul invata doar atunci cand incerca totul pe propria piele, cand simte cu adevarat care sunt consecintele unei decizii proaste sau durerea cand

ceva nu merge bine. Omul nu are nevoie de ajutor, ci de experimente, de situatii diferite pentru a intelege si aprecia cu adevarat la justa valoare absolut orice.

Pe de alta parte, nici un spirit nu are dreptul sa intervina in viata terestra a cuiva decat daca acesta il roaga sa intervina, iar daca intervine, acela nu este sub nici o forma un spirit bun, care sa iti vrea binele. In momentul in care intervine in viata celui care il roaga sa fie ajutat, acesta o face pentru ca are el mari interese. In momentul in care iti da sau iti ofera ceva, iti va cere altceva in schimb, iar acela nu mai este ajutor. Datorita acestor adevaruri stiute de toata lumea antica, omul de atunci nu s-a ingenuncheat niciodata si nu a cerut ajutor de la nimeni, asa cum era cunoscut ca faceau geto-dacii si tracii care se trageau din cei nemuritori.

La Roma, cultul miilor de zei la care ei se inchinau, a fost transformat in cultul monoteist, in cultul pentru un singur zeu, adica pentru tartorul care a devenit stapanul lumii nevazute. Astfel au inventat dumnezeul biblic care trebuia sa devina si stapanul lumii vazute. Religia si papusarii ei, au impus puterea stafiei facand un lucru cat se poate de simplu: au inventat rugaciunea prin catre aceasta naluca, poate sa vina pentru a te ajuta daca ai nevoie. In acest fel, este omul cel care roaga aceste umbre anti-viata sa intervina in viata lor. Cum pamantul, tehnologia si aceasta lume bolnava este creatia lor, ei te ajuta sa te ridici, iti dau toate poliele colorate pe care le-au creat, iar omul devine o bestie. Pentru toate aceste iluzii insala, minte, e invidios, barfeste, ucide si calca in picioare singura lui comoara: sufletul, care ii da calitatea de OM. Deci, scopul rugaciunii este de a te face sa permiti celor pe care nu ii cunosti, si nu i-ai vazut sa iti faca propriul destin. Ei iti dau tot, apoi la batranete iti iau totul inapoi si raman cu sufletul pe care l-ai pierdut, care a fugit de tine.

Ca sa poata sa faca ce vrea cu adevarat cu sufletul, ei au inventat o alta modalitate prin care omul nestiutor il pune de bunavoie in mainile lor. Astfel, cand cineva este pe patul de moarte, toti cei din jur se grabesc sa cheme preotul pentru a-i da ultimile miluieli si pentru a-l ruga sa isi puna sufletul in mainile domnului. In acest fel, atunci cand corpul moare, sufletul nu va mai putea sa fie liber, ci va trebui sa se reindoaie din nou in acest iad, unde va fi intrupat de stafie intr-un alt corp. Acest lucru este posibil deoarece tot ceea ce ai promis aici, va fi valabil si dincolo, iar acest lucru este scris foarte clar tot in scriptura, numai ca popii au falsificat adevaratul sau sens. Ei au pus toata puterea in mainile lui Petru pentru a pacali fara greutate omul. Popii sunt urmasii lui Petru si atunci cand omul este apropae de moarte este indemnat de ei sa isi puna de bunavoie sufletul in mainile altuia in loc sa ii aleaga libertatea. Matei 16/19” Si îți voi da cheile împărăției cerurilor și orice

vei lega pe pământ va fi legat și în ceruri, și orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat și în ceruri.”

Gabriela Dobrescu-Secretele Bibliei